מתני' ואם לאו פסול. שמא מאחר נפל ואין זה שלו: **מצאו בחפיסה**. כלי ויש סימן בכלי שהוא שלו: **אם מכירו כשר**. מילתא באנפי נפשיה ואו לו קתני לו שמכירו ואפי' מלאו בכל מקום כשר: **גמ' דייתיקי**. לוותא שב"מ"דא תהא למיקס ולהיות: **מתנות** ברית: **לא יחזיר**. לא לבעל ולא לאשה וכן שחרור וכן כולם ומתני' טעמא 'בשאני אומר' שמעינן מינה דאם אמר הבעל "תנו לה שאני כתבתיו לה" נתנין ולא חיישינן לשמא לאו זה: **במקום שהשיירות מצויות**. פסול שמא מעוברים וכיים אחריה נפל: **ואפילו במקום שהשיירות מצויות כו'**. **ולו רבה קאמר** לה אלא הש"ס הוא דמסדר ואמר דהא דאוקי רבה במקום שהשיירות מצויות והוא שהחזקו שני לאכסס בשם זה באותה העיר **לבל** אם לא הוחזקו, מספיקא, לא אמרינן דילמא איתהנו ולא ידעינן דילמא יש עיר אחרת שמה כזו ויש בה אדם אחר שמו ושם אשתו כזה שמובנו: **דאי לא תימא סבי**. דלא פסיל רבה אלא במצויות והוחזקו קשיא דרבה אדרבה: **כי דינא דרב הונא**. שהוא שם לקיימו בב"ד וכתוב בו הנפק ונפל מזה והוא תובעו ולא הוחזקו שני יוסף בן שמעון באותה העיר: **חיישינן לשני שויר**. ושמא לא זה הוא שנפל מזה: **דתנן**. בב"מ (כ.): **כל מעשה ב"ד**. המולא שטר מקויים בב"ד דליכא למיחש לכתובין היו ונמלך עליהם אלא ליתנם היו ונמלך עליהם אלא ליתנם שרא דלא עביד לקיומיה שטרא אלא מלוה לאחר שנמסר לידו דחיישינן שמא יעמוד עדים: **פרי זה יחזיר**. ולא חיישינן לשמא אינו זה: **כי דינא דרב הונא**. היו לריכין לדין ולהורלה ובאים שם וקפסיק רבה דיחזיר ש"מ משום דלא הוחזקו שני יוסף הוא דלקני שויר לא חיישינן: **כשמעתיה**. דאמר תרתי בעינן והכא לא הוה אלא חדא והחזירו לאובע: **איכא דאמרי**. אלא בי כיתנא היכא דתרו כיתנא בבית מי המטרה שעורין שם פשתן ואין שיירות מצויות שם והחזירו ואע"פ שהוחזקו שנים באותה העיר באותו השם: **ואיכא דאמרי היכא דמוכני כיתנא**. בשוק שמיירות מצויות והחזירו לפי שלא הוחזקו: **מודה**. שאומר ליתנו לה: **לא זה ולא זה**. **לבעל לא יחזיר** שמא כבר נתנו לה וממנה נפל וכשיבא לידו יחזיר אחר עדי מסירה וידידו שגירשה וכשתבא כתובתה יאמר פרעתיך שהוצאת הגט בבית דין ותנו הוצאה גט ואין עמו כתובה גובה כתובתה וחייבוני לפרוע ונתנו לי את הגט קדי שלא תחזור ונתבה ולאשה לא יחזיר שמא חיישא בו. חיכא

מתני' *המביא גט ואבד הימנו: מצאו לאלתר כשר ואם לאו פסול מצאו בחפיסה או בדלוסקמא, אם מכירו כשר: **גמ'** ורמינהו *מצא גיטי נשים ושחרורי עבדים דייתיקי מתנות ושוברין הרי זה לא יחזיר שאני אומר כתובין היו ונמלך עליהן, שלא ליתנן הא אמר תנו נותנין ואפי' לזמן מרובה. אמר רבה לא, קשיא כאן במקום שהשיירות מצויות, כאן במקום שאין השיירות מצויות, ואפילו במקום שהשיירות מצויות, הא שהוחזקו שני יוסף בן שמעון, בעיר אחת, דאי לא תימא הכי קשיא דרבה אדרבה? דהתם גיטא דאישתכח בי דינא דרב הונא והוה כתיב ביה "בשוירי מתא דעל רכיס נהרא" ואמר רב הונא: *הוششין לשני שוירי? *ואמר ליה רב חסדא לרבה פוק ועיין בה דלאורתא בעי לה מינך רב הונא *נפק דק ואשכח דתנן *כל מעשה ב"ד הרי זה יחזיר והא 'בי דינא דרב הונא' דבמקום שהשיירות מצויות דמי וקא פשיט יחזיר אלמא אי הוחזקו שני יוסף בן שמעון בעיר אחת אין דייק אפי' לזמן מרובה דמשמע ליה ואי לא, לא? עבד רבה עובדא בהדא גיטא דאישתכח בי כיתנא בפומבדיתא כשמעתיה: **איכא דאמרי** בדוכתא היכא דתרו כיתנא ואף על גב דהוחזקו, דלא שביחן שויריה ואיכא דאמרי בדוכתא דמזבני כיתנא והוא שלא הוחזקו, ושביחן שויריה, רבי זירא אמר רמי מתני' אברייתא ומשני: תנן המביא גט ואבד הימנו אם מצאו לאלתר כשר ואם לאו פסול ורמינהו מצא גט אשה בשוק בזמן שהבעל מודה יחזיר לאשה, אין הבעל מודה לא יחזיר לא לזה ולא לזה הא בזמן

הא אמר תנו נותנים (כו') ואפילו לזמן מרובה. דימה מנא ליה למידק הא אמר תנו נותנין דלמא אפילו אמר תנו אין נותנין משום דחיישינן דלאן זה הגט שנכתב לו אלא נפל מאחר שנמנו כשמנו והכי פירושו נמלך עליהן ועדיין לא נתנו הא לי לא הוה חיישינן לנמלך היו מחזיריס לה אם הגט שלו אינו שלה כיון דאיתה נריכה אלא לרחיה ואח"ל דדייק מדקתני ונמלך ולא קתני שאני אומר כתובין היו ולא נתנן משמע דנמלך וחזר בו ואינו רוצה לגרשה עוד אבל אם היה רוצה היה מגרשה בגט זה ולא חיישינן שמא מאחר נפל ובהדיא גרסינן בפ"ק דב"מ (דף יח.) בכל הספיקים טעמא דנמלך כו' וא"ת ומנא ליה אפילו לזמן מרובה דלמא לאלתר דוקא כדפריך ר' זירא לקמן ור' זירא נמי אמאי פטור לו מבייתא דיחזיר לאלתר אפי' לזמן מרובה טפי ממתני' ואומר ר"י דדייק מדאלטריך ונמלך לאמעוטינן דאם אמר תנו נותנין ולא חיישינן לגט אחר היינו אפילו לזמן מרובה דאי לאלתר אפילו לזמן מרובה אם לגט אחר ור' זירא סבר דהא דקתני ונמלך אורחא דמילתא נקט דלפי שנמלך לא נתנו ולא לדקדק הא אמר תנו נותנין אבל מברייתא דייק שפיר דיחזיר אפי' לזמן מרובה דאי לאלתר פטיקא דלא אפילו לזמן מרובה דייק אפי' לזמן מרובה דומיא דשטרי חלילה ומיאונין (שם דף כ.) דמיירי לזמן מרובה דעל כרחך אתם לא אלטריך לאמעוטינן דיחזיר אלא כשאינו ידוע אם חללה או מיאנה דבידוע שחללה או מיאנה פטיקא דיחזיר אפי' אינו שלה כיון דאין נריכה אלא לרחיה וכיון דבאינו ידוע מייירי ע"י מה שנמלא לאלתר לא ידענן כלל שהוא שלה כיון דאינו ידוע שנכתב לה שטר חלילה מעולם ור' זירא לא מוקי לה דומיא דשטרי ומברייתא דייק שפיר דאפי' לזמן מרובה דבזמן שהבעל מודה דמשמע דמודה שממנה נפל וכבר גירשה בו ואי לאלתר דוקא א"כ רחינו גט בידה דבלא רחינו גט בידה אין נפקותא במה שנמלא לאלתר כדפירשנו וכיון שרחינו בידה פטיקא דיחזיר אפילו אינו שלה ואפי' אין הבעל מודה אלא ודאי בשלא רחינו הגט בידה וא"כ אפי' לזמן מרובה: **הא** אמר תנו נותנין. וא"ת ואמאי לא פריך אהך מתני' ליתוש שמא כתב ליתן בביסון כו' כדפריך אברייתא דלקמן בפ"ק דב"מ (דף יט.) ואור"י דהא אמר תנו נותנין משמע שבא עכשיו לגרשה בגט זה לפיכך ליכא למיחש מידי כדפירשתי לעיל דבכל גיטין שאין נותנין ביום הכתיבה קלא אית להו ומסקי לקומות אדעתייהו שפיר ומר לאשה אייתי רחייה אימת מטא גיטא לידך אבל בברייתא דקתני בזמן שהבעל מודה פירוש שממנה נפל סבורים לקומות בת שב"ד מאמינים לו שמשכתב בת לידה וטעו טפי ולא יאמרו אייתי רחייה וא"ת והיכי רמי ר' זירא מברייתא אפי' לזמן מרובה לפי' קמא הא לאלתר נמי אלטרך לאמעוטינן דיחזיר למ"ד דיש לבעל פירות עד שעת נתינה דלא חיישינן לשמא כתב ביסון כו' וי"ל דבנמלא לאלתר לא שייך לאקשויי הכי דלמא ביום שנכתב אייתי אבל אי אייתי לזמן מרובה אע"ג דכשתעבור שיירא ותשרה קרוי זמן מרובה מ"מ זמן מרובה משמע בכל ענין לא שמא באותו יום לא שמא אחר כמה ימים וכי פריך לקמן אר' ירמיה מאי לימרא הוה מצי לשנויי דלא חיישינן לשמא כתב ביסון כו' אלא דעדיפא משני אפילו למאן דאמר אין לבעל פירות משעת חתימה: **כאן** במקום שאין השיירות מצויות. וא"ת ואמאי לא משני אפילו אחידי ואחידי במקום שהשיירות כאן שהוחזקו וכאן שלא הוחזקו והוה ניחא דהוה מוקמינן ההיא דמלא גיטי בשיירות מצויות דומיא דמעשה ב"ד דאייתי בשהשיירות מצויות ולא הוחזקו דלמוכה בסמוך וי"ל דההיא עובדא דבסמוך הוה בריאה ואשמועינן בלא הוחזקו יחזיר אפי' שיירות מצויות והכא אשמעינן דאם הוחזקו נמי יחזיר אם אין השיירות מצויות וא"ה היכא דהוחזקו אע"ג דאין השיירות מצויות היכי מהדרי מנא ידענן דשל זה הוא וי"ל כגון דידעי' דמזה יוסף בן שמעון נפל ולא חיישינן שמא זהו של יוסף בן שמעון אחר דאין לחוש שגם אחר אבד כאן כיון דאין השיירות מצויות ואשמעינן אתיא כר"א דלר"מ כיון דאין יכול לגרש בו אפילו הוא שלו כיון דאין מוכיח מהוכו כדפירשתי לעיל (דף כד: ד"ה בעדי): **בבי** דינא דרב הונא. פירש בקונטרס שהובא שם לקיימו בב"ד והשתא פשיט שפר מכל מעשה ב"ד דלא חיישינן שמא של אחר הוא אע"ג דשיירות מצויות כיון דלא הוחזקו אי נמי כשאינו מקויים ושנפל מיד השליח דלא חיישינן לנמלך דאין הבעל יכול לבטל שלא בפני השליח כדאמר בהשולח (לקמן נג.) ואי במקויים אייתי אפי' לא ידעי' ממי נפל יחזיר לאשה כדאמרינן דלוה לא מקיים שטריה אבל בפ"ק דב"מ (דף כ. ד"ה דאשתכח) פירש בקונטרס שמיד השליח נפל ופירש שם נמי גבי הא דפשיט ממעשה ב"ד דמקויים היה וקמה דאם יש לחוש לנמלך כשנפל מיד השליח מה מועיל מה שהיה מקויים דלא חיישינן לנמלך הא ממה נפשך לא הגיע ליד האשה ועוד דאין רגילות שהבעל יקיים את הגט בקונטרס בספ"ק דבבא מציעא (דף כ:) דלוה לא מקיים שטריה: **חיישינן** לשני שויר. הא דלא נקט חיישינן לשני יוסף בן שמעון בעיר אחת שמא יהוא היה להם דבאותה שויר לא היה כי אם אחד: **כל** מעשה ב"ד הרי זה יחזיר. וא"ת מהך מעשה מקשי לר' זירא דאמר בסמוך לחד לישנא דהיכא דשיירות מצויות חיישינן אע"ג דלא הוחזקו וכן לרב הונא דהכא ולאביי דחיישי לתרי ילתן בפרק האשה שהלכה (יבמות דף קמו:) ואומר ר"י דמוקמינן לה דאשתכח חוץ לב"ד שאין השיירות מצויות שם והכי איתא בהדיא בפ"ק דב"מ (דף יח:) ורבי זירא מי מקני כל מעשה ב"ד שנמלאו בב"ד כל מעשה ב"ד יחזיר קתני ונעולם דאשתכח אבראי: **אין** הבעל מודה לא יחזיר לא לזה ולא לזה. ואינה נאמנת לומר גירשתני דכיון דאיכא גם מעיזה ומעיזה:

גליון הש"ס

גמ' ול"ל ר"ח לרבה. ובמות דף סא ע"ב: שם נפק דק ותשכח. עי' תוי"ט פ"ב דתנות מ"ט ד"ה נאו:

יט א ב מיי' פ"ג מהל' גירושין הלכה ט סמג עשין נ טוש"ע אה"ע סי' קלב סעיף ד:

כ ג מיי' פי"ח מהלכות אישות הל' יג סמג עשין עד טוש"ע מו"מ סימן סה סעיף יב:

כא ד מיי' שם הל' ו סמג שם טוש"ע אה"ע סימן קנג:

ג"מ יח. [עי' תוס' לקמן כח. ד"ה מלאו]

ג"מ יח. מתנה

כתב לי ליא ב - סתירה בין ב' מעניות

ג - סתירה בין מעשה גם ואבד ולקמן יא

שם כ.

[לשון שלילה הוא עי' תוס' ב"ב קעב: ד"ה מיגו]

שם

ל' התוס' כי' בד' ומביה ונה קאי אחיסה אז לכי' כלי בקרים "אם מכירו" נר קאי אגל

ג"מ יח: [כל הענין עד סופו]

נוסא

גל שאיר יש לחוש שלא שנמצא - האם שנמצא - על מישהו אחר

א - מצאו לאחר

ב - מצאו לאחר מין מתנה

תוספות רי"ד

שהרי כבר נטול מבשורו טעמא דנמחל שעבודו אבל לשיקרא לא חיישינן עיין בפרק האשה שנתאלמנה: **מתני' המביא גט ואבד** ממנו אם מצאו לאלתר כשר ואם לאו פסול מצאו בחפיסה או בדלוסקמא כשר. פי' השליח שהיה מביא הגט נאבד ממנו אם מצאו בארץ לאלתר כשר ולא חיישינן שמא מאחר נפל ואין זה שלו דכיון שלאלתר מצאו ליכא למיחש ולקמן מפר' כיצד הוי [לאלתר]: שלא לאלתר פסול דאיכא למיחש מאחר נפל ונם אחר הוא זה ואיקרי מילתא שהיו שמותיהן שוים והשליח אין לו בו מביעות עין. **ואם מצאו בחפיסה או בדלוסקמא** שהן כליו ומכלין במביעות עין אע"פ שאינו מכיר הגט כשר שמי היה משים הגט הזה בין כליו ובודאי שלו הוא. אי אם מכירו כשר ואם לאו קתני שאע"פ שמצאו בארץ אם מכירו שיש לו מביעות עין כשר אי נמי יש לומר הא שפיטא שאם מכיר הגט במביעות עין שכשר הוא ומאי אתא לאשמעי' אלא אם מכירן גרס' ואחפשיה דלוסקמא קאי ודל"ק אם מכירן שהוא שלו אז כשר ואם לאו פסול דשמא של אחר הן ואע"פ שיש לו בהן סימנין אסימנין לא סמכינן אלא במביעות עין. ורמינהו מצא גיטי נשים ושחרורי עבדים דייתיקי מתנה ושוברים הרי זה לא יחזיר שאני אומר כתובים היו ונמלך עליהן שלא ליתנן הא אמר תנו נותנים ואפי' לזמן מרובה. פי' דייתיקי היא מתנת ש"מ ומתנה היא מתנת בריא ואין חושש הנאה אלא שמא נמלך עליהן שלא ליתנן הא אמר תנו וכו' ולא אמרי' שמא אינו זה ומאחר נפל ומתני' אמאי חיישינן: אמר רבה לא ק' כאן במקום שהשיירות מצויות כאן במקום שאין השיירות מצויות פי' מתני' מיירי במקום שהשיירות מצויות ומש"ה איכא למיחש שמא מאחר נפל ומתני' דהתם מיירי במקום שאין השיירות מצויות ומשום הכי ליכא למיחש שמא מאחר נפל. ואפי' במקום שהשיירות מצויות והוא שהוחזקו שני יוסף בן שמעון בעיר אחת התם חיישינן שמא מאחר נפל ולשם ההוא יוסף בן שמעון איכתיב וגם שמות נשותיהן נמי בחוקת שהן שוין אבל מסתמא לא חיישינן דלמא איקרי שמותיהן שוין ואע"פ שהוא במקום שהשיירות מצויות כשר (והרב אמר אע"פ שלא בחוקת שמות נשותיהן שוין הואיל והוחזקו שני יוסף בן שמעון פסול).

ד' דבריה לפסיר מתי מיירי אם בקל לאלתר מיירי ואמי אחר מאיר אולו לאחר מין מרוקה

סוגיא אלו ארבע לא ידע לזה אבא לתרתי בקיא שאומרו בהוכחה שבה אינו חוטא שאו על אחר הוא אלא אלא יש תרתי לריעותא